RUPERTUS TUITIENSIS. LANFRANCUS CANTUARIENSIS. HIERONYMUS. ETC.
12. Jh. Seite 90v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

motheũ. II. tyto. I. phylemoni unã. ſpla autẽ que
fert ad hebreos ñ ei credit ꝓpt ſtili ſermoniq; diſ
ſonantiã. s. vl barnabe iuxta tertulli anũ. vl
luce eugliste iuxta qsdã. vl clemtis romane pea
eccle epi ſci. q. auunt ſententiã apli ꝓpo ordina
ſſe ſermone. vl certe qa paulus ſcribebat ad hebreos
ꝓpt invidiã ſui apud eos nomini titulu inpnerpio
ſalutationis amputauerat. Scripſerat autẽ hebrei
habraice idẽ ſuo eloquio diſertiſſime. & q̃ eloqn
tiſſime fuerant in hebreo ſcpta ſermone eloqnti
uerti potuerant in grecũ. & hanc ee causã qd
aceteris pauli eplis diſcrepare videat. Legum
qdã & ad laodicenſes ſ. ab omib explodittur:

BARNABAS ciprius q VI.
& ioſeph leuites. cũ paulo gentiũ apls ordi
nat unã ad edificationẽ eccle ꝓtinentẽ eplam
cõpoſuit. q̃ int apocphas ſcpturas legit. Hic pea
ꝓpt iohem diſcplm q & marcus uocabat ſeparat
a paulo. nichilominus euglice ꝑdicationis in
iunctũ ſibi opus exercuit. VII.

LUCAS Medicus antiocen. ut ei ſcpta indi
cant greci ſermonis ñ ignarus fuit. ſec
tator apli pauli. & omis ei ꝓegrinationi comes
ſcpſit euglm. de q idẽ ait paulus. Ioſim cũ illo
int firẽm. cui laus ẽ in euglio. ꝑomis eccias. et
ad colosenſes. Salutat uos lucas medic carissim.
& ad tymotheũ. Lucas ſ. mecũ ſolus. Aliud q;
edidit uolumẽ egregiũ. q̃ titulo aplicor actuũ